

[Baadsgaard]

ren tiltænker disse ekstra boliger, denne pulje, for hvis det er til kommuner, der i forvejen gør en stor indsats på området, vil det jo blot forstærke skævheden. Derfor går vi ud fra, at denne pulje bliver forbeholdt de kommuner, som måtte få en anden holdning til tingene, efter at ministeren har besøgt dem, og som ikke senere skal kunne undskylde sig med, at der ikke er nogen kvote at få andel i.

Vi håber altså, at ministeren kommer frem til nogle forpligtende aftaler med kommunerne, og på det grundlag vil vi gerne afvente det, men forventer så også, at det sker på en rimelig hurtig måde, så vi kan komme videre og handle efter det mål, som også boligministeren er enig i vi skal tilstræbe.

Engell (KF):

Ifølge SF's forslag skal regeringen inden marts fremsætte forslag, som forpligter kommunerne til at have en vis kvote almennyttigt byggeri. Jeg har hæftet mig ved, at her er tale om absolutte mindstekrav, og opfylder man ikke kravene, kan man kun mod dispensation opføre andet byggeri.

Det er efter konservativ opfattelse en rigtig omgang skrivebordsteoretisk, socialistisk gosplanspolitik, hvor man tror, at alle samfundets problemer kan løses fra centralistisk hold med tvangsordninger og med kvoter og statsdirektiver. Det er et forslag, som den konservative folketingsgruppe naturligvis afviser.

Vi finder, at en gennemførelse af dette forslag ville være et klart brud på det kommunale selvstyre, hvor det må være kommunerne, der jo hver især har de bedste forudsætninger ud fra befolkningssammensætning, arealanvendelse osv., der selv afgør boligsammensætningen.

Når det er sagt, skal der ikke herske tvivl om, at vi også gerne ser et alsidigt og varieret udbud, som tilgodeser de grupper, der er i kommunerne, stærke som svage grupper. Men afgørelsen bør i sidste instans være den enkelte kommunes.

Ligesom boligministeren har jeg hæftet mig ved, at der igennem de seneste år er sket en øget geografisk spredning af det almennyttige byggeri. Antallet af kommuner uden almennyttigt byggeri er, som ministeren nævnte det, fra 1970 til i dag reduceret fra ca. 50 til 2, og det er ikke mindst i de mindre byer, der har været en vækst af almennyttigt byggeri.

Vi så også gerne fra konservativ side, at der kom mere gang i det private udlejningsbyggeri, men den del er jo ikke med i SF's forslag, hvor det tydeligt er politisk-ideologiske kæpheste, man rider, og ikke menneskelige hensyn, man tager.

SF fremhæver i forslaget de problemer, der kan være særlig for unge og for flygtninge. Ligesom regeringen lægger vi også i den konservative gruppe vægt på, at flygtningenes fordeling mellem kommunerne sker på frivillig basis og i samarbejde; det pålægger så til gengæld den enkelte et ansvar for at medvirke til at løse de opgaver, der er. Det er et ansvar, som vi også gerne herfra vil understrege.

I øvrigt venter vi os også meget af den rundrejse, som boligministeren foretager, og håber, at det lykkes med de intentioner, der er bag ved dette projekt.

Men som sagt, dette forslag kan vi ikke acceptere.

Mejdahl (V):

SF pålægger med dette beslutningsforslag regeringen at tvinge kommunerne til at gennemføre en ganske bestemt boligstruktur.

Det vil være helt uacceptabelt at indføre regler, der pålægger kommunerne, hvis ikke de opfylder mindstekravet, at skulle søge dispensation hos boligministeren for at give byggetilladelse til andre former for boligbyggeri end det almennyttige. Det må jeg naturligvis på Venstres vegne tage afstand fra.

Jeg kan være enig i synspunktet om, at der bør tilstræbes en alsidig sammensætning af boligmassen i de enkelte kommuner, men det må være den enkelte kommunalbestyrelse selv, der vurderer boligbehovet i kommunen. Det må være lokalkendskabet, der skal lægges vægt på. I kommunalbestyrelsen kender man befolkningssammensætningen, og man kan fastlægge den politik på området, som er hensigtsmæssig. En tvungen fordeling af støttet byggeri vil ikke sikre, at boligudbudet svarer til efterspørgslen i den enkelte kommune.

Jeg vil gerne gøre SF opmærksom på den udvikling, som er i gang landet over. Hvis vi ser tilbage på de sidste 10 år, er der sket en mærkbar ændring landet over. Der er mange flere almennyttige boliger nu, end der var for 10 år siden. Regionplanerne i de respektive amter er en medvirkende årsag hertil. Regionplanen for